

Forfatter: Olrik, Axel

Titel: BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1891-12-03)

Citation: Olrik, Axel: "BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1891-12-03)", i *Axel Orliks Breve til Holger Begtrup*, Gyldendalske Boghandel, s. 79. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991712-000-shoot-L0019917120000044.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Axel Orliks Breve til Holger Begtrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Olrik, Axel, *Axel Olricks Breve til Holger Begtrup*,

Den 3ie December.
Aar eft. Holb. f. 107.

Kære Holger Begtrup.

Jeg er vel nødt til at give et eller andet lille livstegn, da du ellers — efter din sædvanlige slette tænke måde — tror mig begravet levende i bøger og bogormestøv. Og disse tanker er for så vidt rigtige, som jeg da har en god del kgl. biblioteks bøger på mit skrivebord; nu mens man venter på at få sin disputas frem er det jo en passende tid til at se sig om i litteraturen; det er tyskernes sagnforskninger, der må holde for. Men nu nok derom! Tak for Askovprogrammer, som jeg har set at anbringe efter bedste ævne. For resten har jeg en hilsen til dig fra en nærpåørende af dig, der for resten ligner dig mer endnu end jeg havde troet, blot at han er noget mindre slank. Samme Erik er egentlig en ganske rar fyr. Jeg har også en gang mødt din mor og søster på Hillerød brostene; men det var den gang skoven endnu kunde gå for at være grøn. Hun (din mor) spurgte ellers til min forlovelse el. giftermål, hvilket altid har interesseret hende særlig (jeg ser deri et vidnesbyrd om jer families sans for de subtile materier).

s. 80Jeg vil ikke begynde en beretning om når Eyvind skal have bryllup eller hvorledes vi forholder os til influenzaen. Men vil du hilse Johanne; til de mindre nytter det vist ikke at sende hilsen, da de vist for længe siden har glemt „manden“; jeg må heller se en gang på ny at vinde deres bevågenhed. Det er sandt, jeg må ikke skrive dig ord med b. Vågenhed er jo også godt.

Din
Axel Olrik.